

[Jørgen Jensen]

søger at få sat arbejde med epoxy i gang på rensningsanlægget Lynetten i København.

Besvarelse (7/8 79):

Arbejdsministeren (Auken):

I arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 486 af 5. oktober 1978 om polyurethan- og epoxy-produkter m. v. er givet så indgående forskrifter for anvendelse af disse produkter, at arbejderne skulle være sikret mod skader, såfremt disse forskrifter overholdes. Skulle skader alligevel opstå, og dette skyldes manglende overholdelse af sikkerhedsforskrifterne, afgøres erstatningsansvaret efter dansk rets erstatningsregler, mens der i henhold til bekendtgørelsen kan pålægges strafansvar for den manglende overholdelse af reglerne.

I tilfælde af arbejdsulykker og erhvervsygdomme er arbejderne dækket af de sociale sikringsregler, dvs. dagpengelovens regler om sygedagpenge og lov om arbejdsskade-forsikrings regler om kapital- eller renteerstatning.

I begrundelsen for spørgsmålet antager spørgeren, at det forhold, at jeg som arbejdsminister ikke har benyttet min ret til i henhold til arbejdsmiljølovens §§ 49 a og 49 b at stoppe brugen af epoxy, må medføre, at eventuelle erstatningskrav for tab eller mindskelse af sundhed og førlighed (som følge af brugen af stoffet) kan rettes direkte til mig.

Som allerede nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 1174 findes hjemmelen til eventuelt at forbyde et stof ikke i §§ 49 a og b. § 49, stk. 2, sammenholdt med § 49 c giver mulighed for, at der fastsættes regler om forbud mod særlig farlige stoffer og er således – som så mange andre af arbejdsmiljølovens bestemmelser – bemyndigelsesregler, der giver arbejdsministeren ret – men ikke pligt – til at gribe ind over for farlige stoffer og materialer i arbejdslivet.

Forbud mod anvendelsen af et stof kan derimod nedlægges af arbejdstilsynet, hvis dette skønner, at det er nødvendigt for at afværge en overhængende betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed.

Til arbejdsministeren (24/7 79) af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Var ministeren ved besvarelsen af mit spørgsmål af 9. juli 1979 om muligheden for forbud mod brug af epoxy bekendt med arbejdstilsynets årsberetning?«
(Spm. nr. 1231).

Begrundelse.

Ministeren afviste i sit svar på mit spørgsmål at anvende arbejdsmiljølovens §§ 49 a og 49 b, der giver ham bemyndigelse til at stoppe sundhedsfarlige stoffer. I begrundelsen for ikke at ville benytte sin bemyndigelse mod epoxy henviser ministeren til arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 486 af 5. oktober 1978 om polyurethan- og epoxyprodukter og tilsvarende stoffer og materialer med tilsvarende sundhedsfarlige egenskaber.

Ministeren røber, at der i forbindelse med udvalgsarbejdet, der ligger til grund for udfærdigelsen af bekendtgørelsen, var overvejelser om at forbyde epoxy, men man fandt, at der ikke var et tilstrækkelig sagligt grundlag herfor.

Nu er der imidlertid kommet nye alarmende oplysninger frem i arbejdstilsynets årsrapport, hvori professor Claes Ramel udtaler, at der er stor cancerrisiko ved anvendelse af stoffet. I et interview om allergi oplyser docent Sigfrid Fregert om epoxyeksem følgende: »Får man en sådan eksem, kan man ikke arbejde, men må sygemeldes. Og i 99 pct. af tilfældene vil det herefter være umuligt at arbejde med epoxy, selv under iagttagelse af de strengeste beskyttelsesforanstaltninger, fordi uendelig små mængder kan udløse nye eksemanfald.«

På denne baggrund ville det være rimeligt, om ministeren tog sit svar på spørgsmål nr. 1174 op til revision.

Besvarelse (7/8 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Spørgsmålsstilleren har gjort sig tanker om, hvorvidt jeg er bekendt med arbejdstilsynets årsberetning for 1978 forud for besvarelse af spørgsmål nr. 1174, idet spørgeren finder, at der er nye alarmerende oplysninger i årsberetningen.

Hertil ønsker jeg at anføre, at der som allerede fremhævet i mit svar på spørgsmål nr. 1174 ikke siden udarbejdelsen af arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 486 af 5. oktober